

Padasjoen Sanomat

Paikallista asiaa vuodesta 1950

Kahvila-Ravintola **Kelossi**
NURMIKKO-TANSSIT
juhannuspäivänä la 22.6. klo 19-23
DJ IPA
Avoinna pe, la ja su 12-19
ORIGINAL
Lampinen

Päijänne-Ilves –reitti kuntoon

Runsaat 20 vuotta sitten perustettiin Päijänne-Ilves -nimellä tunnettu vaellusreitti. Se lähtee Padasjoen Laivaranasta ja päättyy Iso-Tarusjärven retkeilyalueelle. Reitti toimii yhdysreitteinä Evon retkeilyalueelle ja on pituudeltaan 13 kilometriä.

Padasjoen Latu ja Nyystölän Kyläyhdistys ovat ryhtyneet selvittämään mahdollisuuksia tehdä reittiin ja sen rakenteisiin parannuksia. Reitillä olevat opasteet vaativat uusimista ja noin 150 metrin pitkospuuosuus alkaa myös olla tiensä päässä. Lisäksi infotauluja uusitaan ja lisätään.

Reitin varrella olevan laavun, Nuijamiehen kolon, katto kaippaa kunnostusta ja samaten kuivakäymälä. Tarkoitus on rakentaa myös kunnollinen puuvaja. Neljään kohtaan suunnitellaan ns. maisemapenkkejä, joita ei tähän saakka ole ollut.

Rengasreitti Nuijamiehenkololle

Itse reittiin tulee maastossa vain pariin kohtaan pientä tarkistusta. Uutena suunnitellaan rengasreittiä Tarukselta Nuijamiehen kololle.

Uudistusten kustannusarvioiksi on laskettu vajaat 30000 euroa. Tähän pyritään hake-

Padasjoen Ladun Timo-Petteri Auvinen, hankeneuvoja Virpi Kallioinen sekä Nyystölän kyläyhdistyksen Pirjo Apajainen ja Päivi Hoimela suunnittelemassa reittiä uudistuksia.

maan Leader-rahoitusta. Hankeneuvoja Virpi Kallioinen sanoo, että investointituen osuus voisi olla 65 prosenttia ja omaa rahoitusta vaaditaan siten 35 prosenttia. Omaan osuuteen hyväksytään myös talkootyötä, jonka hinnoitteluun on omat perusteensa.

Tämän vuoden rahat on jo jaettu, joten hankkeen rahoitus ja toteutus siirtynevät vuodelle 2020. Toteutukseen tarvitaan halukasta talkooväkeä. Valmisteluja tekevien tahojen ohella ainakin Padaspartio on väläytellyt auttamishaluaan. Yhteyttä tulee pitää myös alueen maanomistajiin, joita ei kuitenkaan ole paljon, sillä reitti kulkee suurelta osin kunnan mailla.

Heinäkuussa on tarkoitus järjestää reitille opastettu retki, jonka voi tehdä myös osittaisena, jos koko matka pelottaa. Ajankohdaksi on sovittu kansainvälinen saunapäivä 27. heinäkuuta. Nyystölän Kyläyhdistys lupaa makkaratarjoilua kololle ja ehkä myös saunomismahdollisuutta Monuksella.

Heinäkuussa on tarkoitus järjestää reitille opastettu retki, jonka voi tehdä myös osittaisena, jos koko matka pelottaa. Ajankohdaksi on sovittu kansainvälinen saunapäivä 27. heinäkuuta. Nyystölän Kyläyhdistys lupaa makkaratarjoilua kololle ja ehkä myös saunomismahdollisuutta Monuksella.

Rakennustarkastaja töissä koko kesän

Kunnan rakennustarkastaja Lauri Pasanen jäätyä virkavapaalle aloitti ”kesätyönsä” Padasjoella ja Kuhmoisissa Timo Enqvist. Kuusikymppinen jämsäläinen on työskennellyt viimeksi Jämsän rakennustarkastajana ja sitä ennen pitkään Lammilla.

– En ollut työpaikkaa etsimässä, mutta kun pyydettiin sijaiseksi, niin otin pestin vastaan, kertoo Enqvist.

– Mökillä jää nyt omat projektit iltojen ja viikonloppujen ratoksi. Aion olla lähtökohtaisesti koko kesän töissä eli myös heinäkuun, jolloin Kuntala on muuten suljettu ja väki lomilla.

Tämä on erinomainen uutinen kaikille rakentajille, joilla kesäkuukaudet ja erityisesti lomasesonki ovat kiireisintä aikaa. Lupia voi siis hakea ja tarkastuksille pyytää myös heinäkuussa. Lupahakemuksia on Padasjoella parhailaan veteillä toistakymmentä, Kuhmoisissa hieman vähemmän, kaikki lomarakentamiseen liittyviä: saunoja, talousrakennuksia ja myös varsinaisia mökkejä.

– Käytännössä ehdin tehdä lähinnä vain lupapäätöksiä ja tarkastuskäyntejä, kaavoitukseen en aio puuttua.

Kahden kunnan eri käytännöissä on muutenkin pientä opettelemista.

Suurimpia eroja Padasjoen ja Kuhmoisten välillä on se, ettei Kuhmoisissa ole vielä käytössä sähköinen asiointipalvelu. Molempia työmaita Enqvist kehaisee erinomaisiksi:

– Tavattoman mukavat työtoverit on molemmissa kunnissa. Seurusteluun ei tosin jää paljoa aikaa, puhelin soi alvariinsa ja asiakkaita myös käynyt tässä työhuoneella.

Enqvistille tutumpi paikkakunta on Kuhmoisten, sillä perheen mökki on ollut jo 30 vuotta Haukkasalossa. Sieltä ”kesäpoika” kulkee osan työmatkaa lossilla.

Kotoisin hän on Jämsästä. Insinööriksi valmistumisensa jälkeen vuonna 1981 hän toimi 7 kunnassa rakennustarkastajana ja myös yksityisessä rakennusliikkeessä pääkaupunkiseudulla. Lammilla hän toimi rakennustarkastajana 12 vuoden ajan ja Jämsässä 17 vuotta.

– Kävin juuri ensimmäistä kertaa eläissäni Virmailan saarella. Hienoja paikkoja on teillä täällä Padasjoelakin, mukavaa päästä tutustumaan pitäjään.

Vesistöjen ravinnekuormitus kuriin ennakoivilla suojeleuhankkeilla

Vesijako-järven suojeluyhdistys oli kutsunut maanomistajia lauantaina koolle miettimään mahdollisia luonnonhoitohankkeita. Metsäkeskuksesta paikalla oli Olli Lukanniemi, joka vuosi sitten piti vastaavan alustustilaisuuden Auttoisilla koskien Suomenjokea.

– Vesijako on erinomaisen hyvässä tilassa, joskin kuormitus voi olla suurempaa kuin on arvioitu, totesi Lukanniemi.

Bifurkaatiojärvi Vesijaon valuma-alueella maanomistajia on noin 40, joista pari on yhteismetsiä. Lisäksi kutsuvieraslistalla oli Vesijaon kalastuskunta, Vesijaon Erämihet sekä Kasiniemen ja Vesijaon kyläyhdistykset.

Tilaisuuden koolle kutsunut suojeluyhdistyksen tuore puheenjohtaja Marjut Rapp kiitti erityisesti Pekka Salosta aktiivisuudesta asiassa.

Ennakoiva vesiensuojelu hanketyönä on maanomistajille maksutonta: valtion tuki on täydet 100 %. Aivan joka paikkaan hanke ei kuitenkaan käy, sillä valuma-alueen pitää olla yli puolet metsämaata ja kooltaan yli 500 hehtaaria.

Yleisimpiä toimenpiteitä ovat laskeutusaltaat, nopeasti virtaavissa ojissa virtausnopeutta voidaan hidastaa pohjapadoin.

Palaveri keräsi vesijakolaisen Simolan pirtin täyteen väkeä. Etualalla Marjut Rapp.

– Kuormitusta syntyy eniten avohakkuun ja sitä seuraavan maanmuokkauksen jälkeen. Aina kun esiintyy eroosiota, ravinteet lähtevät liikkeelle. Sitten kun se on vesistössä, on se pitkäaikainen kuormitus, korosti Lukanniemi.

– Se on se, mitä ihminen aiheuttaa. Jokaisessa virtaavassa vedessä tapahtuu lisäksi luonnoneroosiota.

Ennakoivassa vesiensuojelussa tehdään rakenteita vastaanottamaan humuskuormaa ennen kuin se on järvessä.

lhanteellisinta olisi tehdä rakenteet ennen hakkuita.

Laskeutusallas toimii myös riistavetenä

Lukanniemelle Vesijaon kous oli tänä vuonna kymmenes. Suunnittelua ja pidemälle edenneitä hankkeita on huomattavasti vähemmän, sillä luonnonhoitohankkeet ovat maanomistajille täysin vapaaehtoisia.

– Emme voi velvoittaa ketään. Laskeutusaltaat on help-

po rakentaa ja huoltaa, mutta sen avulla ei saa kiinni liuennutta ainesta. Jos halutaan täysin puhdasta vettä, niin sitten pitäisi rakentaa pintavalutus-kenttiä tai kosteikkoja. Toki on muistettava, että jos meillä on 100 hehtaarin valuma-alue, niin kosteikon pinta-ala pitäisi olla 2 hehtaaria, että se toimisi hyvin.

Lukanniemi epäilee, että tämä on yksi syy siihen, miksei hän ole päässyt tekemään yhtään kosteikkohanketta. Toisen syy on kosteikkojen huol-

to: liuenneiden ravinteiden pysäyttäminen perustuu kasvillisuuteen, jota on säännöllisesti raivattava. Esimerkiksi ruokohelpikosteikko vaatii niiton kaksi kertaa vuodessa ja biomassa, johon ravinteet ovat sitoutuneena, on kerättävä pois.

– Joillakin alueilla on pyritty tekemään soiden ennallistamista. Jos on havaittu, ettei puuntuotanto vastaa odotuksia, ennallistamisella voidaan normalisoida vesitilannetta.

Mikäli innokkuutta hankkeeseen ilmenee, Lukanniemi uskoi että maastosuunnittelu onnistuisi jo syksyllä. Käytännön toimenpiteet menevät kuitenkin ensi vuoden puolelle. Metsäkeskus tekee 10 vuoden sopimuksen maanomistajan kanssa, jotta yhteiskunnan varoin rakennetut rakenteet säilyvät ja tulevat myös huollettuiksi.

– On niitäkin, jotka haluavat mahdollisimman paljon laskeutusaltaita, koska ne ovat loistavia riista-altaita. Käyttömuoto voi olla jokin muu kuin vesiensuojelu, yksi tilallinen sai hankkeen avulla vihdoin rannan ja teki siihen saunamökin.

Kaikki luonnonhoitohankkeet paitsi kulutus on tehtävä yhteishankkeina. Metsäkes-

kus ei saa enää toteuttaa hankkeita, vaan aikanaan järjestetään hankehaku. Usein toteuttajana on paikallinen metsänhoitoyhdistys.

Vesijako-järven suojeluyhdistys on tehnyt jo vuosia talkootöinä umpeenkasvavien lahtien niittoa ja viimeksi viime kesänä myös ruoppausta. Tänäkin kesänä yhdistys aikoo jatkaa järven hoitamista.

Metsäkeskuksen Olli Lukanniemi.